

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини**

ВІСНИК

УКРАЇНСЬКО-ТУРКМЕНСЬКОГО КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ

ВИПУСК 1

Частина II



**Умань
2017**

УДК 37(477+575.4)(06)
ББК 74(44кр+5тур)я43
В 53

*Затверджено до друку вченою радою
Уманського державного педагогічного університету
імені Павла Тичини
(протокол № 12 від 27 червня 2017 р.)*

Редакційна колегія:

Безлюдний О.І. – доктор педагогічних наук, професор, ректор;
Сокирська В.В. – кандидат історичних наук, професор,
проректор з наукової роботи та міжнародного співробітництва (головний редактор);
Курмаєв П.Ю. – доктор економічних наук, професор;
Цимбал Н.А. – кандидат філологічних наук, професор;
Лаврик О.Д. – кандидат географічних наук, директор Українсько-туркменського
культурно-освітнього центру (заст. головного редактора);
Сушкевич О.В. – кандидат філологічних наук, доцент;
Загоруйко Л.О. – кандидат педагогічних наук, доцент;
Валюк В.Ф. – кандидат хімічних наук, доцент;
Якимчук Р.А. – кандидат біологічних наук, доцент;
Мельник О.С. – кандидат технічних наук, доцент.

Відповідальний за випуск: *Лаврик О.Д.*

В 53 Вісник Українсько-туркменського культурно-освітнього центру :
міждисциплінарний науковий збірник. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2017. –
Вип. 1, Ч. II. – 194 с.

У збірнику опубліковані результати наукової роботи студентів та викладачів УДПУ імені Павла Тичини. Розриті актуальні питання у галузях соціально-педагогічних, природничо-математичних, гуманітарних та економічних досліджень. Видання буде корисним для студентів, викладачів, аспірантів та вчителів загальноосвітніх навчальних закладів.

The results of scientific work of students and lecturers of Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University had been published in the proceedings. Current issues in social, educational, natural and mathematical, humanitarian and economic research had been revealed. The proceedings will be useful for students, lecturers and teachers of secondary schools.

**УДК 37(477+575.4)(06)
ББК 74(44кр+5тур)я43**

ЗМІСТ

ГУМАНІТАРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Білецька І. О., Грабова Т. Англійські лексичні та граматичні емфатичні конструкції та їх ознаки.....	5
Білецька І. О., Сікорська С. Особливості омонімії та спосіб зняття труднощів її перекладу в науково-технічних текстах.....	11
Бондарук Я. В., Реєнт О. Підвищення інтересу учнів до вивчення англійської мови.....	15
Волошина Г. П., Багрій О. Рідна мова як засіб громадянського виховання у педагогічній спадщині В.О. Сухомлинського.....	21
Гребенюк А., Діденко Л., Діденко С. Туркменістан на міжнародній арені.....	27
Косінська Т. В., Калабська В. С. Музичний конкурс як необхідний компонент у формуванні музично-виконавської компетентності учнів-бандуристів ПСМНЗ.....	33
Краснобокий Ю. М., Чембергенов І. Перший доктор наук Туркменістану.....	38
Куценко С. Ю. Музей у сучасному інформаційному просторі: потенціал соціальних мереж.....	39
Лаухіна І. С., Мальченко А. Лексико-семантична група назв учнів у французькій мові Франції, Бельгії, Швейцарії та Квебеку.....	44
Максимчук О. В., Мовлямбердієв В. Духовність і ціннісні орієнтації студентської молоді України в трансформаційному суспільстві.....	48
Ріднева Л. Ю., Осіпчук Г. В., Могілевець Т. М., Руда О. А. Туркменська література в контексті сучасних міжкультурних зв'язків.....	53
Скрипник О. М. Туркменістан та ООН: історія співпраці.....	60
Ткачук М. М. Ціннісний вимір змісту українського національного виховання: минуле і сучасність.....	65
Цимбал Н. А., Токлієв Д. Мета і завдання зіставного лінгвістичного аналізу української і туркменської мов.....	74
Шачковська Л. С., Абдикодиров О. Політичний аспект міграційних проблем в європейських країнах.....	76

Шачковська Л. С., Байкулов Ш. Ісламський екстремізм та міжнародний тероризм як загроза для сучасного світу.....	84
Шачковська Л. С., Джумаєв Ш. Особливості формування політичної культури молоді в Україні.....	91
Шачковська Л. С., Ібрагімов Б. Роль українського миротворчого контингенту в міжнародних миротворчих операціях.....	99
Шачковська Л. С., Кличов М. Антропологічні виміри глобалізації	108
Шачковська Л. С., Худайкулова А. Інформаційний тероризм як феномен сучасної міжнародної політики.....	115
Шачковська Л. С., Худайназарова Ю. Гендерні трансформації у політично-соціальній сфері суспільства.....	124

ЕКОНОМІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Автомесенко А. А. Паблік рілейшнз.....	131
Білошкурський М. В. Фактори та резерви зростання прибутку малого підприємства.....	136
Бовкун О. А. Економічний розвиток агропродовольчих підприємств в контексті економічної безпеки.....	142
Гарматюк О. В., Вовк Т. Використання Інтернет-маркетингу як засобу просування послуг на ринку.....	148
Гарматюк О. В., Коваль М. Дослідження економічних та організаційних методів управління конкурентоспроможності підприємства.....	153
Гарник О. А., Починок У. Сутність інноваційного розвитку в умовах економічної конкуренції.....	159
Коган Н. Ю. Здійснення іпотечних земельних операцій сільськогосподарськими підприємствами.....	164
Побережець Н. Б., Червона К. О. Менеджмент якості як фактор підвищення конкурентоспроможності туристичних підприємств.....	170
Слатвінська Л.А., Поворознюк І.М., Литвин О.В. Роль екскурсійної діяльності в розвитку внутрішнього та міжнародного туризму.....	176
Станіславчук Н. О., Люльченко В. В. Банківська система України: стан та перспективи розвитку в умовах фінансової глобалізації	182
Стойка С. О., Кравченко Ю. М., Мельничук Я. В. Податкова безпека як система захисту національної економіки України.....	188



властивостей усіх зіставляваних мов; і, нарешті, еталон може виступати як «метамова», тобто сукупність універсальних або гіпотетичних теоретично встановлюваних інваріантних ознак, за якими зіставляються порівнювані мови або мовні явища.

Вичленування еталона порівняння із ознак одного із зіставляваних мовних явищ цілком доречно і результативно при дослідженні небагаточленних, жорстких і закритих семантичних систем – переважно граматичних категорій. У сфері контрастивної граматики найімовірнішими претендентами на роль еталона при зіставленні мовних явищ виступають фізичні і логічні категорії: час, простір, відношення, кількість, спосіб, якість тощо.

Зіставний аналіз, зазвичай, проводять на матеріалі двох або, у крайньому разі, трьох різносистемних мов. Одна із зіставляваних мов виступає у ролі фонові (вихідної) мови, тобто мови, яка є точкою відліку контрастивного дослідження, у даному разі фонові мовою є українська. Туркменська мова використовується нами в ролі так званої цільові, або мови зіставлення – мови, з якою порівнюється вихідна мова.

Отже, зіставне дослідження систем української та туркменської мов в цілому може бути спрямоване на опис закономірностей вживання лексичних одиниць з однаковим значенням з відповідним граматичним оформленням і створення «граматики мовлення» – специфічних для кожної мови правил функціонально-семантичної вербалізації певних смислів, що дуже важливо у методиці навчання української мови як іноземної носіями туркменської мови.

Список використаних джерел

1. Гак В. Г. Языковые преобразования. – М.: Языки русской культуры, 1998. – 763 с.
2. Лингвистический энциклопедический словарь / Под ред. В. Н. Ярцевой. – М.: Советская энциклопедия, 1990. – 682 с.

ПОЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ МІГРАЦІЙНИХ ПРОБЛЕМ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ

**Шачковська Л. С., канд. політ. наук, доцент кафедри
суспільних дисциплін
Абдикодиров Ойбек, студент IV курсу
УДПУ ім. П. Тичини**

Анотація

Розглядається проблема міграції та адаптації мігрантів в країнах ЄС. Проаналізовано політичний аспект міграційних проблем, реакцію європейських країн та шляхи вирішення цих проблем. Встановлено, що міграційні проблеми в європейських країнах можуть бути вирішені лише за допомогою дружньої співпраці усієї європейської спільноти.

Ключові слова

Міграція, політичний аспект міграційних проблем, країни ЄС.

Abstract

The authors revealed the problem of migration and adaptation of migrants in the EU. Political aspect of migration, the reaction of European countries and the ways to solve these problems were analyzed. It was stated that migration problems in European countries can only be solved with the help of friendly cooperation of the whole European community.

Keywords

Migration, the political aspect of migration, the EU.

Міграції населення належать до числа складних системних об'єктів дослідження. Термін міграція походить від лат. *migratio* – переміщення. В ширшому значенні, міграційні процеси – це процеси просторового переміщення людей між населеними пунктами, регіонами, країнами. У вузькому значенні, під ними розуміють певну сукупність переселень людей, пов'язаних зі зміною ними місця проживання на довготривалій строк, що створює деякі зміни територіального розміщення поселення певних осіб. Розрізняють:

- внутрішню міграцію (переміщення населення в межах країни);
- зовнішню (переїзд до інших країн або виїзд з інших країн);
- маятникову (систематичні переміщення, пов'язані з роботою, навчанням тощо);
- сезонну (переміщення, пов'язані із сезонною роботою).

На сучасному етапі міграція тягне за собою ряд проблем. Особливо актуальним це питання постає коли йдеться про міграцію в європейських країнах. Тому саме політичний аспект цих проблем зараз цікавить багатьох дослідників.

У ХХІ столітті міграційна політика стала важливим чинником міжнародного життя і забезпечення національної безпеки всіх держав. Політична стабільність в світі досить тісно пов'язана з значущістю міграційних процесів. Становище в суспільстві, умови проживання і роботи найбільш активної частини населення, стан наукових і інженерних кадрів виступають важливим індикатором, за яким можна оцінювати силу і слабкість кожної конкретної держави, можливості її політичної еліти зміцнювати найважливіші засади державної політики.

Проблема міграції та адаптації мігрантів є дуже актуальною, важливою і неоднозначною. У центрі гострих дискусій – моделі, засоби і результати намагання урядів європейських країн окремо та ЄС в цілому знайти адекватний баланс між збереженням устроїв країн та їх культурного надбання і включенням у суспільство осіб з іншим світоглядом, стилями життя та переконаннями, включаючи розвиток такого напрямку як «мультикультуралізм». Однак однією з найбільш розвинених проблем є проблема нелегальної міграції, проти якої сформовано ряд міжнародних законотворчих засобів та механізмів в боротьбі з нею. Крім того, проблемою міграційної політики є ще й забезпечення стійкого міграційного приросту країни з подальшим здійсненням ряду кроків по сприянню імміграції, легалізації. Також актуальність даної теми полягає в тому що в період з 2015 р.

прослідковується різкий зріст міграції населення з країн Африки та Близького Сходу. Як стверджують експерти це найбільша міграційна криза з часів Другої світової війни. Єврокомісар з питань розширення та добросусідства Йоганнес Ган стверджує, що на середину вересня 2015 р. число мігрантів є найбільшим в історії людства.

Мета даного дослідження це дослідити проблеми міграції європейських країн в політичному аспекті розглянути реакцію країн Європи на масову міграцію, знайти шляхи вирішення цих проблем.

Завдання:

- знайти причини масової міграції.
- розглянути реакцію країн Європи на масову міграцію.
- знайти шляхи вирішення міграційних проблем.

Об'єкт дослідження: проблеми міграції в країнах Європи.

Предмет дослідження: проблеми міграції в країнах Європи а саме політичний аспект цих проблем, реакція європейських країн, шляхи вирішення цих проблем.

Міжнародна міграція має давню історію. Ще за кілька тисячоліть до нашої ери великі маси людей мігрували в пошуках кращих умов життя. Велич держав Стародавнього світу (Єгипту, Вавилону, Персії, Греції, Риму та ін.) було створено працею рабів, які походили з інших країн. Головна особливість стародавньої міграції полягала в пошуках кращого життя.

На перетині епох античності та середньовіччя відбувся вибух міграції який дістав назву велике переселення народів. Цей процес призвів до докорінної зміни карти тодішньої Європи.

Епоха середньовіччя, особливо раннього, характеризується різким послабленням міжнародної міграції з античністю. Найбільш розповсюдженими в цей період були «військова» форма міграції та міжнародний ринок найманої «ратної праці». Ця форма міграції була особливо популярною в Західній Європі.

Могутнім поштовхом до масової міграції робочої сили стали Великі географічні відкриття і розвиток капіталізму в Європі. Цей період масової міграції робочої сили з кінця XV ст. до 60-х років XIX ст. прийнято вважати періодом первісної або «старої» міграції.

Наступний період міжнародної міграції (який часто називають періодом «нової міграції») тривав з 60-х років XIX ст. до Другої світової війни. Цей період, як і попередні, також мав свої особливості і характерні риси.

Масова міграція населення стала одним із характерних явищ життя світового співтовариства другої половини XX ст. і триваю до нині. Вона є безперервним процесом який буде тривати ще досить довгий період часу.

Основними причинами, які зумовлюють міжнародну міграцію до країн Європи на мою думку є:

- незадовільні економічні умови життя працездатного населення в

країнах еміграції (низький рівень заробітної плати, безробіття, низький життєвий рівень, зубожіння і т. д.);

- стабільний порівняно високий рівень заробітної платні в основних імміграційних центрах (США, Західна Європа);
- порівняно вищий технічний рівень умов праці в країнах імміграції;
- соціальні умови для більш повної реалізації своїх можливостей у країнах імміграції;
- природні катаклізми в країнах еміграції і вищий рівень охорони навколишнього середовища у країнах імміграції;
- політичні причини;
- військові причини;
- релігійні причини;
- національні причини;
- культурні причини.

Оснoву міжнародних потоків становлять робітники та переселенці з країн з несприятливою ситуацією для проживання і меншою мірою службовці.

Можна виділити 5 напрямків міжнародної міграції:

- 1) міграція з країн, що розвиваються, до промислово розвинутих країн;
- 2) міграція в межах промислово розвинутих країн;
- 3) міграція робочої сили між країнами, що розвиваються;
- 4) міграція робочої сили з колишніх соціалістичних країн у промислово розвинуті країни;
- 5) міграція наукових працівників, кваліфікованих спеціалістів із промислово розвинутих країн у країни, що розвиваються.

Для промислово розвинутих країн наявність іноземної робочої сили з країн, що розвиваються, означає забезпечення ряду галузей, інфраструктурних служб необхідними працівниками, без яких не можливий нормальний виробничий процес. Наприклад, у Франції емігранти становлять 25 % усіх зайнятих у будівництві, третину – в автомобілебудуванні. У Бельгії вони становлять половину всіх шахтарів, у Швейцарії – 40 % будівельних робітників.

Міжнародна міграція, що існує в межах промислово розвинутих країн, значною мірою пов'язана з неекономічними факторами. Однак і для цих країн характерне таке явище як «відплив інтелекту», наприклад міграція в межах Західної Європи.

Результатом активних міграційних процесів у Західній Європі стало виникнення значних анклавів африканського, азійського, мусульманського населення, які втратили інтерес до соціокультурної асиміляції у суспільства, що приймають. Цю обставину визнають практично всі провідні суспільствознавці. Е. Тоффлер зауважує, що в сучасному світі «всюди посилюється опір «тигельному» процесу. Расові, етнічні та релігійні групи відстоюють своє право на існування і продовжують гордо

зберігати свою самобутність». Проблеми асиміляції мігрантів, переважно вихідців з мусульманських країн, гостро турбують корінне європейське населення та професійних експертів. Як наголошує американський політолог Р. Каган, останніми роками європейське суспільство підкреслено болісно реагує на питання імміграції та культурної ідентичності, і більшість особисто знайомих йому експертів сумніваються в тому, що Європа «спроможна буде переварити всіх нових іммігрантів». Крайню стурбованість наслідками міграційної політики висловлює С. Гантінгтон. Він відзначає наступні негативні риси цього процесу:

1. Міграція стає самонаростаючим процесом.
2. Нові іммігранти приїзять в основному з незахідних суспільств.
3. Серед мігрантів рівень народжуваності значно вищий, ніж у представників титульних націй.
4. Іммігранти створюють свої земляцькі громади, які не інтегруються в культури, що їх прийняли.
5. У жителів Заходу розвиваються фобії щодо мігрантів.
6. На Заході (і особливо в Європі) з'явилися праворадикальні антиімміграційні партії.

Згадані вчені висловлюють занепокоєння не стільки самими міграційними процесами, скільки їх наслідками в соціокультурній і політичній сферах, пов'язаними із небажанням мігрантів освоювати базові цінності приймаючих західних суспільств. Таке явище, яке раніше усіяко присікалося західними державами, з другої половини ХХ ст. стало домінуючою тенденцією у взаєминах суспільств-реципієнтів та прибуваючих мігрантів. Останніми десятиліттями практично всі провідні західні країни перейшли до асиміляційно-імміграційної моделі, яка дістала назву «миска салату», або «мультикультуралізм». Ця модель передбачає майже повну і повсюдну відмову від політики асиміляції (принаймні від її явних форм). Замість формування «великої нації» відбувається процес ствердження «множинних лояльностей»; «сакралізації», «різноманітності» – походження, культур, рас».

Швидка зміна пропорції між корінними жителями Європи та мігрантами-мусульманами, на його переконання, смертельно згубна для ліберальної демократії. «Якщо 100% населення вірять у ліберальну, плюралістичну демократію, то немає значення, скільки з них «білі» – 70 або 5%. Але коли частина населення вірить у ліберальну, плюралістичну демократію, а інша – ні, то велику роль відіграє, чи включає ця частина 90 або тільки 60, 50 або 45% населення». Низка соціологічних досліджень, проведених останніми роками, засвідчує зростання ворожості корінних європейців до вихідців з незахідних суспільств. Так, за результатами опитування «British Social Attitudes survey» в 2003 р., лише 16,4% населення Великобританії погодилися з твердженням, що етнічним меншостям слід надавати допомогу для збереження їх звичаїв і традицій; 56,2% вважають, що групи повинні адаптуватися і влитися до складу національного суспільства. Не вітають жителі Великобританії й

зростання кількості мігрантів у своїй країні: 74% британців згодні з необхідністю її скорочення; 82,6% дотримуються думки, що слід ухвалювати більш суворі заходи для вилучення нелегальної імміграції. Лише 39,6% вважають, що легальні іммігранти, які не є громадянами, повинні мати рівні з ними права. Дослідження, проведене соціологічним центром ICM на замовлення «The Guardian» у 2013 р. (5 тис. респондентів з 5 країн-членів ЄС), засвідчило, що найбільш вороже до міграції в ЄС ставляться в Великобританії. Близько 47% британців заявили, що вони проти іммігрантів з країн, що не входять до складу Євросоюзу, причому половина опитаних окреслила свою позицію як «украй ворожу». Схвалюють міграцію лише 20%. Неприйняття міграції з неєвропейських країн також є сильним у Франції, Іспанії й Німеччині. Проти неї виступають 39% іспанців і французів та 37% німців. У Польщі проти мігрантів виступило 25% населення. Знаковою подією у житті Європи став Швейцарський референдум 9 лютого 2014 р., на якому ініціативу «Проти масової міграції» підтримало 50,3% учасників голосування. Ініціатором референдуму виступила Народна партія Швейцарії, яка дотримується ідеології «правого» популізму і саме на антиімміграційній темі набрала в 2007 р. 29% голосів на парламентських виборах (що є рекордом для політичних партій Швейцарії з 1919 р.). Зростання антиімміграційних настроїв у європейських країнах знаходить своє відображення у функціонуванні їх партійно-політичних систем. Помітно зростає підтримка корінним населенням праворадикальних партій. У 2013 р. аналітична організація «Counterpoint» провела дослідження у 8 країнах електорального потенціалу праворадикальних сил, яке засвідчило, що «переконаними радикалами» вважають себе понад 5% населення Данії, Угорщини, Нідерландів і Норвегії. А загалом готові підтримати радикальні політичні сили в Німеччині 9% громадян, у Данії – 14%, у Франції – 15%, у Нідерландах – 16%, у Фінляндії – 19%, в Угорщині – 33%. Дослідники звертають особливу увагу на Францію, Голландію та Фінляндію, спростовуючи деякі поширені стереотипи, наприклад, що радикали – це завжди чоловіки, молоді, неосвічені й схильні до насильства. Це не так, говорять вони, оскільки серед радикалів, особливо серед нових, спостерігається усе більше жінок і людей старшого віку. Визнаючи, що сучасна міграція детермінована об'єктивними економічними мотивами, низка аналітиків вважають, що міграційні процеси не лише впливають на внутрішньополітичні процеси, але й стимулюються окремими політичними групами задля отримання певних соціокультурних наслідків.

Низка дослідників вважає, що імміграцію підтримують ті політичні сили, які за її рахунок розширюють свій політичний вплив. Наприклад, російський соціолог В. Штепа впевнений у тому, що представники лівих політичних сил активно підхльостували імміграцію з країн третього світу на Захід, ставлячи перед собою такі завдання:

1. Одержання прив'язаного до них електорату, людей, які приречені

голосувати за трудові або соціал-демократичні партії.

2. Нав'язування корінному населенню комплексу провини перед мігрантами.

3. Поступова трансформація світу в одну велику державу, що відповідає марксистській інтернаціоналістській ідеології.

З початку 2016 року в ЄС вже прибуло 135 000 осіб. Це значно більше, ніж за відповідний період минулого року. Беручи до уваги, що інфраструктура перевезень вже налагоджена, в 2016 кількість шукачів притулку не зменшиться. Питання кризи міграційної політики в ЄС постане ще гостріше. Внаслідок цього відбудуться серйозні зміни як в ЄС загалом, так і в окремих країнах-членах. В першу чергу, ставатиме більш жорсткою міграційна політика країн, котрі традиційно вважалися відкритими до міграції. Окрім того, слід очікувати поглиблення Шенгенської кризи, що, ймовірно, стане причиною відновлення постійного контролю на окремих ділянках національних кордонів.

ЄС потребує консенсусу для відходу від пошуку ситуативних рішень і вироблення довгострокової стратегії, яке полягатиме не лише в укріпленні морських кордонів, програмі переселення та впровадженні інтеграційних механізмів для тих, хто уже прибув в Європу, але і у розбудові та ресурсозабезпеченні цих механізмів в Туреччині, Лівані та Йорданії, щоб попередити міграцію в ЄС. Доленосним виявиться кінець травня, коли кількість біженців знову досягне піку, а на порядку денному стоятиме питання майбутнього Шенгенської угоди та участі в ній Греції.

Шенгенська угода функціонує за принципом: максимальна закритість ззовні, максимальна відкритість всередині. Світ до 1985 року, коли з'явився «шен ген», будувався на принципі територіальності та жорсткості кордонів. Сучасність ж вимагає все більшої екстериторіальності та умовності кордонів. Навряд чи сьогодні ми можемо розмірковувати про згортання політики в напрямку все більшої глобалізації. Починаючи з Другої світової війни, що спричинила велику міграційну хвилю, частка мігрантів у світі зростає з 3% до 4%. За ці 80 років стало зрозуміло, що міграційні рухи – невід'ємна складова сучасності. Відтак, сьогодні світ потребує не боротьби з міграцією, а правильного управління нею.

Аналіз імміграційного досвіду країн Європейського Союзу приводить до переконаності: в історичній незворотності процесів міжнародної імміграції; у необхідності державних і громадських зусиль щодо інтеграції іммігрантів до європейського соціуму на засадах багатокультурності (рівноправності); міжнародну імміграцію необхідно регулювати. Для більш ефективного регулювання цих потоків необхідно проводити міждержавну міграційну політику.

Така політика, на відміну від внутрішньої, повинна бути більш жорсткою та більш регламентованою, включати в себе систему спеціальних заходів, а також законодавчих актів та міжнародних угод по регулюванню міграційних потоків. Сучасні міграційні процеси у контексті

участі України в європейському та світовому міграційному просторі розглядається як один із важливих чинників формування національної міграційної політики держави, приведення її у відповідність до європейських стандартів з урахуванням демографічної ситуації й істотних змін у системі міжнародних відносин, що зумовлені глобалізацією. Однак тут постає проблема знаходження балансу між дотриманням інтересів особистості, суспільства і держави у зв'язку зі свободою пересування, захисту права кожної людини на вибір місця проживання і громадянства.

На нашу думку одним з заходів для вирішення міграційної ситуації яка склалася на даний час є підвищення контролю за кордонами не лише в країнах Європи але й в сіх інших це підвищить рівень задоволеності корінних жителів і призведе до того що населення яке мігрує буде залишатися в дома і буде підвищувати рівень розвитку в своїй рідній країні. Також це буде запобігати конфліктам які утворюються при зіткненні індивідів з різними нормами на цінностями.

В умовах глобалізації змінюється не лише концепція, але й методи політичного врегулювання міграційних проблем. Одним з можливих варіантів політичного вирішення проблем національної ідентичності є комунікативний дискурс у формі відкритого діалогу між сторонами на рівні етнічних і комунальних громад, що раніше не застосовувався через так звану «однобічну» демократію. Політична модернізація національної ідентичності полягає в тому, щоб ідеї європеїзації панували не лише серед корінного населення, але й охоплювали середовище мігрантів, перетворюючи їх у нових, не тільки соціально, але і політично орієнтованих європейців. Лише політичний діалог, який має прийти на зміну конфронтації, сприятиме стабільності національних держав і розв'язанню ключової проблеми – збереження і зміцнення демократії.

Перспективами подальших досліджень у цьому напрямку є визначення та аналіз соціально-психологічних і духовно-культурних чинників, здатних впливати на процес успішного інтегрування мігрантів у нове соціальне середовище, розроблення відповідних теоретичних настанов та ідеологічних форм щодо підвищення рівня політичної культури іммігрантів, формування конкретних практичних рекомендацій, із врахуванням особливостей кожної країни, щодо подолання кризи національної ідентичності в умовах світової глобалізації.

Міграційні проблеми в європейських країнах можуть бути вирішені лише за допомогою дружньої співпраці усієї європейської спільноти.

Список використаних джерел

1. Нелегальна міграція: Реалії ЄС у галузі трудових відносин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.europeans.org.ua/migracia.html>.
2. Тоффлер Э. Метаморфозы власти. Знание, богатство и сила на пороге XXI века / Э. Тоффлер; [пер. с англ.] – М.: ООО Изд-во АСТ, 2003. – 669 с.

3. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций / С. Хантингтон; [пер. с англ. Т. Велимеева, Ю. Новикова]. – М.: ООО «Изд-во АСТ», 2003. – 603 с.
4. Eurostat [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.appso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>.
5. International Migration Report 2013 / UN Department of Economic and Social Affairs. Population Division [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/migration/migrationreport2013/Full_Document_final.pdf.
6. Koydl Wolfgang. Volksabstimmung in der Schweiz: Freizügigkeit, nein danke / Wolfgang Koydl // Süddeutsche Zeitung. – 2014. – 9 Februar.
7. Torreblanca Josй Ignacio. Recuperar a los nuevos radicales / Josй Ignacio Torreblanca // El Pais. – 2013. – 18 noviembre.
8. Vernet Daniel. Ce que les politiques savent de l'immigration et ne disent pas / Daniel Vernet // Slate.fr. – 2013. – 29 octobre. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: Slate.fr. – <http://www.slate.fr/story/79226/politiques-immigration-europe-france-mensonges>, вільний. – Назва з титул. екрана.

ІСЛАМСЬКИЙ ЕКСТРЕМІЗМ ТА МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ ЯК ЗАГРОЗА ДЛЯ СУЧАСНОГО СВІТУ

**Шачковська Л. С., канд. політ. наук, доцент кафедри
суспільних дисциплін
Байкулов Шердана, студент IV курсу
УДПУ ім. П. Тичини**

Анотація

Аналізується вплив ісламського екстремізму та міжнародного тероризму в сучасному світі. Визначено сучасні терористичні угруповання та організації. Охарактеризовано цілі та завдання сучасних терористів.

Ключові слова

Тероризм, екстремізм, міжнародний тероризм, ісламський екстремізм.

Abstract

Influence of Islamic extremism and international terrorism in the world today was analyzed. Modern terrorist groups and organizations were defined. Objectives and tasks of modern terrorists were characterized.

Keywords

Terrorism, extremism, international terrorism, Islamic extremism.

В наш час майже кожного дня у різних куточках світу відбуваються події, які пов'язані з конфліктами, що мають етнічне та релігійне підґрунтя. Такого роду конфлікти не нові і супроводжують людство протягом всього його існування. Ситуація почала загострюватись у 80-х рр. ХХ століття у зв'язку з початком активного використання термінів «фундаменталізм», «тероризм» та «екстремізм», що пов'язані з однією із

ВИМОГИ ДО ПУБЛІКАЦІЇ **у «Віснику Українсько-туркменського** **культурно-освітнього центру»**

У червні наступного року планується видання «Вісника Українсько-туркменського культурно-освітнього центру». Редакційна колегія запрошує Вас взяти участь у формуванні нового випуску. Для цього вона чекає на ваші матеріали до 20 травня 2018 р.

Статті подаються українською мовою обсягом 6–10 сторінок. Текст оформляється у текстовому редакторі *Microsoft Word* (у форматі *.doc). Гарнітура: *Arial*, розмір шрифту – 14 пт, міжрядковий інтервал – 1,5. Абзацний відступ – 1,25 см. Усі поля по 2 см.

Таблиці повинні бути книжкової орієнтації, розмір шрифту 12 пт. Слово «Таблиця» друкується з вирівнюванням по правому краю курсивом, під ним назва таблиці напівжирним шрифтом з вирівнюванням по центру.

Назви рисунків (вставка + надпис) подавати під графічними об'єктами з вирівнюванням по центру, складні рисунки зі значною кількістю об'єктів, а також підписи до них подавати у зв'язаному вигляді (групувати як один об'єкт). Рисунки повинні бути вставлені в статтю і додаватися окремо в форматі BMP, TIFF, JPEG.

Матеріали надсилати на електронну адресу: utkots@gmail.com або подавати Н. В. Жидковій в Українсько-туркменський культурно-освітній центр (вул. Садова, 2, УДПУ імені Павла Тичини, корп. №2, ауд. 114).

ФАЙЛ З ТЕКСТОМ СТАТТІ НАЗИВАТИ ПРІЗВИЩАМИ АВТОРІВ!

Орієнтовна вартість однієї сторінки друку статті – 25 грн.

Розміщення тексту на сторінці: у першому рядку – назва статті напівжирними великими літерами, по центру; нижче, справа – прізвище та ініціали автора (авторів) курсивом, посада; після цього через 1 інтервал друкується анотація та ключові слова українською і англійською мовою, нижче – основний текст статті з вирівнюванням по ширині; в кінці, через 1 міжрядковий інтервал, з вирівнюванням по ширині подається список використаних джерел.

Список використаних джерел оформлюється згідно нового стандарту бібліографічного опису ДСТУ ГОСТ 7.1:2006.

Зразок оформлення статті

ТУРКМЕНИСТАН НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

Іванов І. І., канд. геогр. наук, доцент кафедри географії
та методики її навчання

Ібрагімов Ельдор, студент IV курсу природничо-географічного факультету
УДПУ ім. П. Тичини

Анотація (українською мовою, 350–400 символів)

Ключові слова (українською мовою, 4–6 слів)

Abstract (англійською мовою, 350–400 символів)

Keywords (англійською мовою, 4–6 слів)

Текст статті...

...

Список використаних джерел

Наукове видання

**ВІСНИК
УКРАЇНСЬКО-ТУРКМЕНСЬКОГО
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ**

Випуск 1

Частина II

Друкується в авторській редакції

*Автори опублікованих матеріалів
НЕСУТЬ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
за добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен
та інших відомостей!!!*

Технічний редактор: *Жидкова Н. В.*

Підписано до друку 26.06.2017 р. Формат 60x84/16.

Папір офсетний. Ум. друк. арк.11,3

Тираж 300 прим. Замовлення № 1456

Видавничо-поліграфічний центр «Візаві»

20300, м. Умань, вул. Тищика, 18/19

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 2521 від 08.06.2006.

тел. (04744) 4-64-88, 4-67-77, (067) 104-64-88

vizavi-print.jimdo.com

e-mail: vizavi008@gmail.com